

El model universitari pateix, des de ja fa anys, una transformació que tendeix a empitjorar les condicions de vida de les seves treballadores, a augmentar el cost dels estudis per a l'alumnat i a fer dependre cada vegada més la investigació dels interessos privats de les empreses.

D'una banda, Catalunya és la comunitat autònoma amb els preus de matrícula més elevats: un any de grau costa entre 1516 i 2372 euros, en funció de l'especialitat. Estudiar a Catalunya surt, doncs, entre dues i tres vegades més car que fer-ho en altres comunitats.

D'altra banda, les retallades dels anys 2011 i 2012 van suposar també un empitjorament de les condicions laborals del professorat, ja prou precàries anteriorment. Actualment, més d'un 40% del professorat d'algunes de les universitats públiques catalanes és associat, és a dir, treballa amb un contracte temporal que ha de ser renovat cada any i cobrant uns 500 euros al mes per a fer, en alguns casos, fins a un terç de la docència que fa el professorat titular. Algunes persones fa més de 10 anys que es troben en aquesta situació precària i inestable, agreujada pel fet que, si es vol fer carrera acadèmica, cal dedicar hores a la recerca i el contracte d'associat no en contempla. La situació ha arribat en alguns casos als tribunals: la Universitat de Barcelona va ser condemnada el maig de 2018 pel Jutjat nº 26 de Barcelona per pràctiques irregulars en la contractació del professorat associat.

Un altre col·lectiu precaritzat és el nostre, el de les investigadores predoctorals en formació. El 15 de març de 2019 es va aprovar l'Estatut de Personal Investigador Predoctoral en Formació (EPIPF), que regula la situació contractual de les persones amb contractes d'investigació predoctoral a les universitats. Aquest estatut, entre altres mesures:

- Fixa un salari mínim que ha d'augmentar gradualment (16.127 euros el primer i segon any, 17.279 euros el tercer any i 21.599 euros el quart any).
- Estableix la pròrroga automàtica del contracte fins a 4 anys.

A dia d'avui, la Universitat de Barcelona continua sense aplicar les millores estipulades per l'estatut. Fins ara, l'equip de govern de la universitat ens ha transmès la seva voluntat d'aplicar les pujades salarials a partir d'octubre d'aquest any, però continua amb la negativa de prorrogar els contractes de les convocatòries finançades per l'AGAUR (Contractes FI) i per la UB (APIF) fins a 4 anys.

És evident que la realització d'una tesi doctoral no es completa amb 3 anys, almenys en les condicions actuals de la nostra universitat. Considerant que hi ha companys que a data posterior del 15 de març van quedar-se a l'atur sense ser prorrogats un quart any, i que la majoria d'aquests continuen realitzant les mateixes tasques sense cap regulació contractual, l'aplicació d'aquest estatut ha de ser un assumpte prioritari. Necessitem urgentment un compromís i suport per part de la Universitat de Barcelona.

Per tot això, des de Doctorandes en Lluita UB i D-Recerca Precària s'exigeix:

1. Que es facin efectius els increments salarials amb caràcter retroactiu des del 16 de març.
2. Que tots els contractes predoctorals es prorroguin automàticament fins als 4 anys. Això inclou la recontractació immediata de totes aquelles persones a qui se'ls van extingir els contractes amb data posterior al 15 de març.

Des de tots dos col·lectius, considerem inacceptable que aquestes millores vinguin en detriment de la nova convocatòria d'ajuts per contractes predoctorals de la universitat de Barcelona (actualment contractes APIF), que actualment va endarrerida respecte a la seva oferta habitual. Tanmateix, aquesta nova convocatòria s'haurà d'adaptar als mínims de l'EPIPF: els salaris estipulats i la pròrroga automàtica fins a 4 anys.

Per aconseguir això, demanem a la Universitat de Barcelona que recolzi públicament totes les reivindicacions de les treballadores predoctorals i es comprometi a aplicar-les durant els pròxims mesos, com ja han fet altres universitats catalanes. Demanem a la Universitat de Barcelona que doni suport públic a les seves treballadores i que porti aquestes mateixes reivindicacions als nivells institucionals pertinents. A més, instem a la Universitat de Barcelona a treballar de manera coordinada amb altres universitats de l'estat per aconseguir una llei d'acompanyament dels pressupostos que garanteixi l'aplicació completa de l'EPIPF, no només a la UB, sinó a totes les universitats de l'estat.

És moment de passar de les paraules als fets. Els nostres drets fonamentals han estat vulnerats i considerem prendre mesures més contundents. Dels nostres contractes i de la feina que desenvolupem depenen en gran mesura la investigació i l'activitat docent que es desenvolupen a la Universitat de Barcelona. Tinguin present, doncs, que defensar els nostres drets és defensar la qualitat de la recerca i la docència de la UB.